

ve své soukromé knihovně vytvořil i jakési „menší oddělení zednářské literatury“.³⁸⁸

4.4.3 GOLEM, METLA ČECHŮ

O Jiřím Arvédou Smíchovském už za jeho života kolovalo a dodnes koluje mnoho neověřených informací. Byl označován například za tajného jezuitu a svobodného zednáře. Informace, že byl Smíchovský jezuitou, se však jeví spíše jako fáma, jelikož byl už ve 20. letech vyloučen z kněžského semináře v Římě, a je proto spíše nepravděpodobné, že by byl později přijat do jezuitského řádu.³⁸⁹

Větší kontroverzi však budí otázka, zda byl J. A. Smíchovský svobodným zednářem. On sám tvzení, že by byl svobodným zednářem, ba dokonce mistrem zednářské lóže, ve své poválečné výpovědi popřel. Následně však uvedl, že byl členem jisté francouzské okultní společnosti „zednářského původu“ a v Praze několik let příslušníkem německé zednářské lóže Othello³⁹⁰ a lóže svazu Odd Fellows, což je řád blízký svobodnému zednářství.³⁹¹ Také P. Lexovi měl Smíchovský tvrdit, že byl mistrem židovské lóže svobodných zednářů Lessing zu den drei Ringen.³⁹² Dle svého tvzení udržoval kontakty také s mnoha československými svobodnými zednáři a údajně i se zednáři z Francie.³⁹³ Dle M. Nakonečného Smíchovský zednářem byl a měl se svým členstvím problémy už před válkou u českých fašistů. Musel jim údajně vysvětlit, že mezi zednáři byl, ale pouze jako špion.³⁹⁴

Ze spojení se svobodnými zednáři jej už v roce 1939 podezřívali také nacisté, jak sám uvedl. Při své práci v protizidovském referátu byl později přidělen na výpomoc také k zednářskému referátu SD, jak již bylo zmíněno. V referátu se dle Smíchovského nacházely desítky nezpracovaných a neurtříděných svazků, nejrůznějších dokumentů a listin, které nacisté zabavili v různých československých lóžích, jejichž soupis prováděl. Při této činnosti se dle svých slov snažil vyřadit důležité spisy, například korespondenci zednářů Alfonse Muchy (1860–1939) a Kamila Krofty (1876–1945) nebo

388 ČECHUROVÁ, J. *Čeští svobodní zednáři ve XX. století*, s. 496.

389 NAKONEČNÝ, M. *Novodobý český hermetismus*, s. 262.

390 SOA Praha, fond Mimořádný lidový soud Praha (MLS), kart. 521, sp. zn. LS I 5121/46, výpověď J. A. Smíchovského – hlavní přelíčení, Praha, 29. 4. 1947, f. 249.

391 ABS, fond Odbor politického zpravodajství MV, sign. 2M 10278, výpověď J. A. Smíchovského, s. 40.

392 SOA Praha, fond Mimořádný lidový soud Praha (MLS), kart. 521, sp. zn. LS I 5121/46, svědectví Pravoslava Lexy, Praha, 10. 12. 1945, f. 193.

393 ABS, fond Odbor politického zpravodajství MV, sign. 2M 10278, výpověď J. A. Smíchovského, s. 40.

394 NAKONEČNÝ, M. *Novodobý český hermetismus*, s. 347.

pozůstalost Josefa Volfa, o které se blíže zmiňuji dále v textu, jelikož nechtěl, aby tyto materiály upoutaly zájem „říšských protizednářských institucí“. Uvedl dále, že neměl nejmenší potřebu zednářům škodit, jelikož jej s některými z nich pojilo osobní přátelství a svobodné zednářství jej zajímalo i z hlediska odborného, zvláště pak „nepotlačitelný náboženský prvek v zednářství“. Zednářský referát byl dle Smíchovského v době jeho nástupu ve „značném nepořádku“, nebyl zcela schopen plnit svůj informační účel a zaměřoval se především na ověřování příslušnosti určitých osob k zednářům na základě udání.³⁹⁵ Smíchovský tedy v referátu začal budovat obsáhlou kartotéku a tvořit soupis všech zabavených materiálů lóží, a to až do roku 1944, k čemuž poněkud neskromně sdělil: „Bylo mi státi se v nejkratší době odborníkem i na tomto odlehklém poli.“³⁹⁶ V Národní a univerzitní knihovně měl pro tuto oblast dokonce své poradce. Tvrdil dokonce, že díky jeho intervenci se mu povedlo zcela zásadně změnit dosavadní pohled vedení SD na zednářskou problematiku a „zmírniti tak praxi protizednářského postupu v protektorátu nejméně na 2 roky“.³⁹⁷ Smíchovský si tak zřejmě i v této oblasti připsal mnohem větší vliv, než ve skutečnosti měl.

Další nevyjasněnou informací v souvislosti se Smíchovského vztahem ke svobodnému zednářství jsou okolnosti vzniku nacistické brožury s názvem *Golem... metla Čechů. Rozklad českého nacionalismu*.³⁹⁸ Autorství tohoto propagandistického textu je oficiálně připisováno tehdejšímu vedoucímu hlavní úřadovny SD v protektorátu Walteru Jacobimu. Kromě tohoto textu je W. Jacobi podepsán také pod podobnou brožurou s názvem *Země zaslíbená*.³⁹⁹

Walter Jacobi uvedl, že sestavením protizednářské brožury jej pověřil zastupující říšský protektor Reinhard Heydrich, jenž mu řekl, aby propagandisticky využil publikaci Františka Síse (1878–1938) *Vznik svobodného zednářství obradu skotského starého a přijatého v Československu* (1936). Na konci října roku 1941 dal Jacobi za úkol přeložit Sísův český spis do německého jazyka právě Smíchovskému, který byl touto dobou držen ve vyšetřovací vazbě na Pankráci a písemně měl požádat Jacobiho o „nějaké duševní zaměstnání“. Hotový překlad mu Smíchovský dodal ve velmi krátké době, začátkem listopadu 1941. Jacobi pak na svém díle pracoval během jednoho měsíce (přesně od 9. 11. do 9. 12.) až po pracovní době, dodaný materiál doplnil o informace z dalších zdrojů a 19. prosince 1941 vydalo nakladatelství

395 ABS, fond Odbor politického zpravodajství MV, sign. 2M 10278, výpověď J. A. Smíchovského, 1945, s. 38–41.

396 Tamtéž, s. 39.

397 Tamtéž.

398 Viz JACOBI, Walter. *Golem... metla Čechů. Rozklad českého nacionalismu*, Praha 1942.

399 Viz JACOBI, Walter. *Země zaslíbená*, Praha 1943.

Orbis se schválením Reinharda Heydricha. Brzy nato pak vyšel i její český překlad.⁴⁰⁰

Podle Jany Čechurové bylo důležitou tezí tohoto textu „dokázat, že většina českého veřejného života byla vlastně ovládána zednáři, a proto národ dopadl tak, jak dopadl“.⁴⁰¹ Text především zdůrazňuje teorii, že na vzniku Československa se podíleli svobodní zednáři, již pak nový stát řídili a ovládali. Hovoří se zde o úzkém spojení zednářů s Židy a následuje obvinění těchto *židozednářů* z rozkladu českého nacionalismu, dále ze spiknutí za účelem převzetí světovlády apod.⁴⁰² Autor se zednářstvím spojuje i odbojovou organizaci Maffie z první světové války nebo hnutí Junák a Sokol.⁴⁰³ V této souvislosti se objevuje zajímavá informace z výpovědi Smíchovského, který uvedl, že společně s Jacobim roku 1941 navštívil sokolskou knihovnu v Tyršově domě, jelikož po něm Jacobi chtěl na základě knižního materiálu dokázat propojení Sokola a svobodných zednářů, což však Smíchovský prokázat nemohl, jelikož knihovna ponejvíce obsahovala publikace s ryze tělovýchovnou tematikou.⁴⁰⁴ Vzhledem k časové shodě a obsahu tohoto úkolu se lze domnívat, že povaha této návštěvy mohla pravděpodobně souviset s přípravnými pracemi k Jacobiho brožure, v níž je právě zednářství přisuzován vliv na sokolskou organizaci.

Ač J. Čechurová ve své publikaci jako autora textu uvádí W. Jacobiho, dvakrát si v textu pokládá otázku, zda je Jacobi opravdu skutečným autorem brožury. Především upozorňuje na to, že český překlad, který vyšel jen zhruba měsíc po německém originálu, je psán češtinou na velmi vysoké úrovni, aniž by bylo v knize uvedeno jméno překladatele.⁴⁰⁵ Druhou otázkou, kterou si Čechurová klade, je, proč autor při existenci jiných dostupných zdrojů čerpal

400 ABS, fond Odbor politického zpravodajství MV, sign. 2M 10908, výpověď Waltera Jacobiho ve věci protektorátní vlády, s. 88–89. Dle Jacobiho se dílo rázem stalo „senzací v několika málo dnech“. Tamtéž, s. 89.

401 ČECHUROVÁ, J. *Čeští svobodní zednáři ve XX. století*, s. 351.

402 Tamtéž, s. 351–352. Verbální útoky na svobodné zednáře nebyly dle J. Čechurové ve 30. letech 20. století ničím neobvyklým. Aktivním protizednářským autorem byl například člen skupiny Vlajka Jan Rys-Rozséváč. Ten dokonce vydal roku 1937 knihu *Židozednářství – metla světa*. Hlavní myšlenkou textu je, „že zednářství nelze odloučit od židovství, které je jeho ideovým základem. [...] Není-li zednář přímo Žid, tak je židomil.“ Tamtéž, s. 347.

403 Viz JACOBI, W. *Golem... metla Čechů. Rozklad českého nacionalismu*.

404 SOA Praha, fond Mimořádný lidový soud Praha (MLS), kart. 521, sp. zn. LS I 5121/46, výpověď J. A. Smíchovského – hlavní přelíčení, Praha, 29. 4. 1947, f. 251. V brožure jsou také zmiňována jména zednářů, kteří byli za první republiky zároveň vysoce postavenými českými politiky či jinak známými osobnostmi českého veřejného života, například E. Beneš, K. Krofta, J. Volf nebo J. Sedmík, což jsou zároveň jména, jichž se ve svých výpovědích dotýká i J. A. Smíchovský v souvislosti s faktem, že to byl právě on, kdo za války procházel jejich korespondenci a našel v ní velmi citlivé informace, pojednávající např. o zednářské minulosti E. Beneše.

405 ČECHUROVÁ, J. *Čeští svobodní zednáři ve XX. století*, s. 482–483.

pouze ze spisu Františka Síse *Vznik svobodného zednářství obřadu skotského starého a přijatého v Československu*.⁴⁰⁶ Na tyto otázky částečně odpovídají informace z výpovědi Smíchovského a Jacobiho. Tím, kdo měl za úkol překládat české podklady pro tuto práci, byl totiž právě Jiří Arvéd Smíchovský.⁴⁰⁷ Lze tak uvažovat také o tom, zda nebyl minimálně oním překladatelem brožury do češtiny.⁴⁰⁸

Objevují se ale i takové spekulace, zda není právě J. A. Smíchovský jediným autorem textu *Golem... metla Čechů*. Jeví se totiž jako velmi zvláštní, že by Walter Jacobi, tehdejší vedoucí SD, měl čas na sepsání tohoto spisu, který kromě jiného vyžadoval také velký přehled autora o prvorepublikových poměrech v Československu. K této domněnce přispívají i výpovědi Smíchovského, který v nich naráží na fakt, že měl na vzniku obou brožur velký podíl. Smíchovský například ve svých poválečných výpovědích vysvětluje, že Jacobi měl literární ambice a Smíchovského v tomto směru využíval. „Po krátké době byl jsem plně zaměstnán na přípravných úkolech pro jeho [Jacobiho, pozn. aut.] budoucí ‚vědecké‘ práce.“⁴⁰⁹ W. Jacobi dle něj požadoval především informace o historii československých zednářských lóží, Maffii, židovských dějinách na území Čech, české předválečné politice apod. Vytvořené studie a analýzy pak Smíchovský na žádost Jacobiho několikrát přepracovával, aby odpovídaly nacistickému světonázoru.⁴¹⁰

Otázky židovské, stejně jako podstatná část zednářské agendy mně byly přidělovány proto, že tehdejší šéf Jacobi měl určité literární a vědecké aspirace a dával si touto cestou opatřovati materiál. Pokud šlo o agendu proti spolkům, jsoucím v nepřímém neb domnělém spojení

406 Tamtéž.

407 ABS, fond Odbor politického zpravodajství MV, sign. 2M 10908, výpověď Waltera Jacobiho ve věci protektorátní vlády, s. 88–89.

408 Tamtéž, sign. 2M 10278, výpověď J. A. Smíchovského, Praha 1945, s. 41.

409 Tamtéž, fond Ústředna Státní bezpečnosti, sign. 305-425-3, výpověď J. A. Smíchovského, Praha, 1945, s. 79. J. A. Smíchovský ve výpovědi uvedl, že v této době požádal o přeložení do Francie, ale tato žádost byla zamítnuta na zákrok Jacobiho, jenž tehdy plánoval napsat práci o „středoevropském protizidovství“ a Smíchovský pro něj byl proto „nepostradatelným“. W. Jacobi měl z podobných důvodů překazit také Smíchovského přesun do Berlína, kde byl údajně vyžádán jako znalec české politiky, či později do Maďarska. Tamtéž, s. 73–74. Na příkaz Jacobiho byl Smíchovský dle svého tvrzení přidělen navíc také jako supercenzor české propagační literatury do nakladatelství Orbis, ale již po měsíci byl na žádost generálního ředitele Rudla z funkce odvolán. Dále se také zmínil o tom, že zachránil Knihovnu Národního muzea před jejím odvezením, jelikož ji v Berlíně označili za „nesourodý konglomerát“ či „duplikát knihovny univerzitní“. Podklady, které měly přesvědčit příslušné osoby a instituce o nutnosti zachování knihovny, mu opatřil Jan Kefer. Tamtéž, s. 80–81.

410 Tamtéž, s. 80.

se svobodným zednářstvím, dával jsem se informovati, nechtěje jim z osobních důvodů škoditi, některými svobodnými zednáři, např. vrchním knihovním radou Drem Hartlem a žijícím prof. Drem Jiřím Traplem, jimž jsem také zabavený materiál k posouzení předkládal.⁴¹¹

Smíchovský dle své výpovědi později zjistil, že jeho odborné studie a elaboráty vytvořené pro SD si zdejší členové často přivlastňovali a vydávali za své, konkrétně „se za jejich pomoci habilitovali příslušníci SD i SS, v Berlíně i jinde“. Jako příklad uvedl právě onu Jacobiho brožuru.

Z mého objektivně a nadstranicky shromážděného materiálu vytvořil např. Obersturmbannführer Walter Jacobi svůj protižidovský pamflet „Golem, metla Čechů“; když jsem proti takovému zneužívání mé práce konané úředně pro SD namítal, vynutil si Jacobi, pod pohrůžkou zatčení pro insubordinaci, písemné prohlášení, že jeho „dílo“ je na mé práci nezávislým, ač tomu tak nebylo, stejně jako použil Jacobi mého úředně dodaného materiálu i ke svým jiným knižním publikacím a článkům (např. v časopise „Protektorat Böhmen und Mähren“).⁴¹²

Také Pravoslav Lexa po válce vypověděl, že dle jeho názoru J. A. Smíchovský na Jacobiho příkaz celou brožuru napsal sám a nemohl se smířit s tím, že nebyl uveden ani jako spoluautor.⁴¹³ W. Jacobi v poválečné výpovědi proti J. A. Smíchovskému však tvrdil, že jediným autorem brožury *Golem... metla Čechů* je on sám. Přiznal, že z odborného hlediska byla Smíchovského práce velmi důležitá a že pro něj sháněl a shromažďoval historické prameny a jiné odborné zdroje, nikoliv však přímo k této brožuře. Připustil pouze, že materiál Smíchovský mohl sbírat pro jeho druhý spisek s názvem *Země zaslíbená*. Odmítl také tvrzení, že by Smíchovský zpracovával pro SD zednářskou agendu, jelikož ta podle něj spadala pod gestapo.⁴¹⁴

Jeví se jako velmi pravděpodobné, že se Smíchovský zásadním způsobem podílel na vzniku brožury *Golem... metla Čechů*, ať už svými překlady z českých děl do němčiny, nebo tvorbou odborných elaborátů, které posléze W. Jacobi použil pro výsledné dílo. Smíchovský, jenž měl o českých politických,

411 SOA Praha, fond Mimořádný lidový soud Praha (MLS), kart. 521, sp. zn. LS I 5121/46, výpověď Jiřího Arvéda Smíchovského – hlavní přelíčení, Praha, 29. 4. 1947, f. 252.

412 ABS, fond Odbor politického zpravodajství MV, sign. 2M 10278, výpověď J. A. Smíchovského, Praha, 1945, s. 18.

413 Tamtéž, fond Ústředna Státní bezpečnosti, sign. 305-693-1, svědectví Pravoslava Lexy, Praha, 7. 7. 1945, s. 9.

414 SOA Praha, fond Mimořádný lidový soud Praha (MLS), kart. 521, sp. zn. LS I 5121/46, výpověď Waltera Jacobiho – hlavní přelíčení, Praha, 30. 4. 1947, f. 261.

židovských i zednářských kruzích zřejmě velký přehled, rozhodně měl předpoklady k tomu takové dílo vytvořit.

V souvislosti s Jacobiho negativním postojem ke svobodnému zednářství lze pozorovat i důležitou návaznost na okultismus. Dle J. A. Smíchovského se totiž Bezpečnostní služba mimo jiné snažila v rámci již zmíněné akce proti okultistům neúspěšně prohlásit okultní společnosti za zednářské.⁴¹⁵ Podle M. Nakonečného navíc „okultistické a hermetické nauky jsou pěstovány také v úzké souvislosti s činností některých lóží svobodného zednářství“.⁴¹⁶ Je tak možné, že nacisté okultisty a jejich tajné společnosti částečně ztotožňovali, nebo se alespoň snažili dokázat jejich propojení se svobodnými zednáři a jejich lóžemi. Svědčí o tom i fakt, že mnozí z okultistů svobodnými zednáři opravdu byli. Ohledně členství v zednářských lóžích se spekuluje kromě o J. A. Smíchovském i o J. Keferovi, i když v jeho případě je to spíše nepravděpodobné. Také sám Smíchovský se v jedné ze svých výpovědí zmínil o působení „pseudozednářských martinistů“, jejichž vlivní představitelé byli podle něj rovněž členy různých okultních společností.⁴¹⁷ Určitou podobnost se zednářstvím vykazovaly například okultní spolky uzavřeného, téměř lóžového charakteru,⁴¹⁸ jako například Horev-Klub Petra Kohouta, který sám byl právě i martinistou.⁴¹⁹

4.4.4 PŘÍPAD PRAŽSKÝCH OKULTISTŮ

Jiří Arvéd Smíchovský bývá často uváděn také jako udavač některých pražských okultistů, s nimiž se osobně znal, a to především Jana Kefera a Karla Weinfurtera,⁴²⁰ předsedů známých okultistických spolků Universalia a Psyche, jejichž členem byl. Jak vyplývá z jeho vlastního přiznání, Smíchovský sbíral materiál o českých okultních společnostech a o českém okultismu napsal rozsáhlý posudek. Kromě informací, které jsou v této knize citovány v kapitole *Konec okultismu v protektorátu* a v nichž se Smíchovský zmiňuje o akci proti okultistům a detailům zatčení některých z nich, v jiné výpovědi uvedl, že „v Praze bylo několik skupin okultistů, tito provozovali svoji činnost až do zřízení protektorátu zcela svobodně. V protektorátu pak byla tendence

415 ABS, fond Ústředna Státní bezpečnosti, sign. 305-425-3, výpověď J. A. Smíchovského, Praha, 1945, s. 87.

416 NAKONEČNÝ, M. *Novodobý český hermetismus*, s. 22.

417 ABS, fond Ústředna Státní bezpečnosti, sign. 305-425-3, výpověď J. A. Smíchovského, Praha, 1945, s. 84.

418 NAKONEČNÝ, M. *Novodobý český hermetismus*, s. 100.

419 Právě okultistovi Petru Kohoutovi alias Pierru de Lasenicovi podle Smíchovského ztěžovaly situaci při jeho zatčení „zednářské sklony“ a fakt, že byl martinistou. ABS, fond Ústředna Státní bezpečnosti, sign. 305-425-3, výpověď J. A. Smíchovského, Praha, 1945, s. 86.

420 STÁTNIK, D. Agenti nacistických bezpečnostních složek Gestapa a Sicherheitsdienstu ve službách StB (Kurt Wilfer a ti druzí), pozn. č. 60, nestr.

potlačiti především praktické druhy okultismu, jako spiritismus, skantomancii apod., jimiž byla zneklidňována česká, ale částečně také něm. veřejnost (matky a manželky příslušníků branné moci).⁴²¹

Bezpečnostní služba proto Smíchovskému nařídila zpracovat analýzu o českém okultismu, a to jak z hlediska organizace, tak i z pohledu ideologického. Sám přiznal, že jím sepsaný elaborát byl velmi obsáhlý, avšak čistě vědecký, zaměřený spíše na historii této oblasti, a že v něm nikoho neobvinil, také prý proto, že byl sám okultistou a členem některých z těchto sdružení. Uváděl však konkrétní jména představitelů z řad okultistů, především pak vedoucích směrů a spolků. Na svou obhajobu prohlásil, že tyto informace byly stejně již známy z evidence spolků, kterou Bezpečnostní služba získala od Zemského úřadu. Dále v analýze Smíchovský blíže vysvětlil také propojení jednotlivých společností a náplň jejich činnosti. „Některé z osob v mém elaborátu uvedených byly zatčeny, avšak domnívám se, že na podkladě konkrétních oznámení, která byla na ně uvedena.“⁴²² Jacobi potvrdil, že Smíchovský v roce 1940 skutečně napsal větší pojednání o historii českého okultismu. Tato práce však podle něj neměla žádné konkrétní vyústění a spíše „se ztrácela v mnoha detailech“. Navíc Smíchovský svůj výklad dějin českého okultismu zakončil rokem 1910 a dál již nepokračoval.⁴²³

Dle Smíchovského se v nacistických kruzích projevoval až „nepochopitelný strach“ z tajných okultních společností a v době po útěku Rudolfa Hesse do Anglie a následném pronásledování okultistů mu bylo nařízeno vypracovat odborný posudek, označený jako „*Geheime Reichssache*“,⁴²⁴ o tom, „zda lze předpokládati, že osoby k tomu schopné a zvláštní průpravou vycvičené mohou zrazovati státní a vojenská tajemství, telepatickým přenosem na osoby stejně citlivé, dlící v nepřátelské cizině“.⁴²⁵ Bylo mu údajně řečeno, že toto vážné podezření pochází přímo z Hitlerova nejbližšího okolí. Dle svých slov byl Smíchovský i v této oblasti opět pokládán Sicherheitsdienstem za jediného experta.⁴²⁶

Smíchovský skutečně tvořil pro SD rozsáhlé posudky o různých okultních spolcích, z jejichž členů bylo v této době mnoho zatčeno. Podle závěrů souhrnné zprávy o Smíchovského životě a činnosti nelze sice dokázat, že tyto osoby udal právě on, ale na druhou stranu nelze ani vyloučit, že právě jeho

421 ABS, fond Odbor politického zpravodajství MV, sign. 2M 10278, protokol sepsaný J. A. Smíchovským, Praha, 19. 11. (rok nečitelný, zřejmě 1945 nebo 1946), s. 62.

422 Tamtéž, s. 63.

423 SOA Praha, fond Mimořádný lidový soud Praha (MLS), kart. 521, sp. zn. LS I 5121/46, výpověď Waltera Jacobiho, Praha, 7. 11. 1946, f. 112.

424 Označení tajných dokumentů v úředním styku mezi nacistickými pohlaváry.

425 ABS, fond Ústředna Státní bezpečnosti, sign. 305-425-3, výpověď J. A. Smíchovského, Praha, 1945, s. 65.

426 Tamtéž.

detailní posudky mohly těmto zatčením výrazně napomoci.⁴²⁷ Božena Weinfurterová, vdova po Karlu Weinfurterovi, jednom ze známých zatčených pražských okultistů, který zemřel na následky podlomeného zdraví krátce po propuštění z vězení, vyjádřila po válce podezření, že právě Smíchovský měl být jedním z aktérů zabavení rozsáhlé knihovny jejího manžela. Vzhledem k tomu, že Smíchovský byl členem spolku Psyche, jehož předsedou byl právě Karel Weinfurter, mohl mít zřejmě velké povědomí o tom, jaké tituly Weinfurterova knihovna obsahuje, a rozhodnout se je získat pro sebe. B. Weinfurterová také uvedla domněnku, že Smíchovský knihy odcizil a uložil přímo do své knihovny v domě U Zlaté lodě.⁴²⁸

Dalším, kdo tvrdil, že za udáním mnoha okultistů stojí Smíchovský, byl jeho bývalý milenec a taktéž okultista Pravoslav Lexa.⁴²⁹ Ten uvedl, že Smíchovský vědomě a aktivně udával mnoho lidí (Židy, legionáře, sokoly, svobodné zednáře aj.) včetně okultistů. Kvůli jeho pečlivě psaným udáním byl tak například dle Lexy zatčen právě Karel Weinfurter, Jan Kefer, Petr Kohout nebo pražská chiromantka Anna Doubková.⁴³⁰ Lexovi se tím měl Smíchovský dokonce chlubit a sdělit mu, že by ho jakožto okultistu mohl taktéž nechat zatknout.⁴³¹ Podle Lexy Smíchovský dobře znal také obsah knihoven perzekvovaných okultistů, a je proto možné, že po jejich zatčení odcizil z jejich zabavených knihoven cenné publikace, po nichž už dlouho toužil. K tomu měl jedinečnou příležitost, jelikož byl nacisty považován v tomto směru za odborníka a podílel se na třídění zabavených knih ze svozu určených k likvidaci, z nichž si mnohé tituly odnášel domů.⁴³²

427 ABS, fond Odbor politického zpravodajství MV, sign. 2M 10278, závěrečná zpráva, Praha 14. 1. 1947, s. 57.

428 SOA Praha, fond Mimořádný lidový soud Praha (MLS), kart. 521, sp. zn. LS I 5121/46, dopis Boženy Weinfurterové Policejnímu ředitelství v Praze, 1945, f. 84.

429 ABS, fond Odbor politického zpravodajství MV, sign. 2M 10278, závěrečná zpráva, Praha 14. 1. 1947, s. 57.

430 SOA Praha, fond Mimořádný lidový soud Praha (MLS), kart. 521, sp. zn. LS I 5121/46, svědectví Pravoslava Lexy, Praha, 10. 12. 1945, f. 196. Srov. ABS, fond Ústředna Státní bezpečnosti (305), sign. 305-693-1, svědectví Pravoslava Lexy, Praha, 7. 7. 1945, s. 8. Smíchovský si údajně vedl také jakýsi seznam osob, s nimiž nebyl zadobře, a dle této „černé listiny“ pak dotyčné lidi udával. Tamtéž, s. 10.

431 SOA Praha, fond Mimořádný lidový soud Praha (MLS), kart. 521, sp. zn. LS I 5121/46, výpověď Pravoslava Lexy – hlavní přelíčení, Praha, 29. 4. 1947, f. 257.

432 SOA Praha, fond Mimořádný lidový soud Praha (MLS), kart. 521, sp. zn. LS I 5121/46, svědectví Pravoslava Lexy, Praha, 10. 12. 1945, f. 197. Před Smíchovským mělo podle Lexy v roce 1940 zaznít dvakrát varování také v anglickém rozhlase. Toto tvrzení se teoreticky může zakládat na pravdě, jelikož existuje zpráva Kanceláře prezidenta republiky, která byla vydána v Londýně 3. 6. 1941 a jež skutečně před osobou Smíchovského a jeho neblahou pověstí varuje. SANITRÁK, Josef. *Dějiny české mystiky 2. Konec zlaté éry*, Praha 2007, s. 63.